

[CRÒNICA del JUDICI] 13a setmana: Del “Papa de Roma” a l’intolerable manifest sindical

written by Lluís Busquets | 7 de maig de 2019

Ahir, dia 6 de maig, en el macrojudici, els fiscals no feien gaire bona cara. Es van haver de sentir coses que no els agradaven. Que els ME van actuar correctament segons el dispositiu conjunt que trencà **Pérez de los Cobos** tot i haver-lo validat, que els GC atonyinaven abans de dir què volien, que “votar no es il·legal”, que **Jordi Sànchez**, davant de la Conselleria d’Economia començà gallet i acabà col·laborant a cor què vols (estratègia de la defensa?), que segons comandaments de ME el comportament de la gent no era violent, que l’objectiu de l’ANC és crear les condicions perquè Catalunya esdevingui un estat independent... Fins i tot l’ex-alcalde de Barcelona assegurà que els **Jordis** sempre cridaven a la calma, pacíficament i sense violència! Al final de la tarda, **Marchena** esclatà contra **Marina Roig**, advocada de **Cuixart**...El TS no es podia permetre escoltar un manifest sindical del secretari general de CC00! Tres vegades la va interrompre per impedir la visió sindical del que va passar l’1-0! **Roig** preguntava pel Pacte Nacional pel Referèndum i **Marchena** l’ha interromput perquè el tribunal no volia escoltar el contingut del manifest. **Roig** ha protestat perquè són fets que consten a l’escrit d’acusació i ha començat a discutir amb **Marchena**: “No entenc com puc defensar el meu client”. El jutge ha respost: “Doncs si no ho entén, és problema seu...”. Seguiu la crònica.

□El primer testimoni, **Josep Guillot**, sots-cap dels Mossos a la Catalunya central i conseller del sindicat de comandaments del cos (SICME), que aplega un 93% de comandaments, inspectors i

comissaris (diferent del SEIME, Sindicat de l'Escola Intermediana dels ME), considerà les declaracions de **Forn** com de "retòrica política" malgrat les angúnies que poguessin provocar. Ho van deixar clar en el manifest del 4-IX-17 ("No qüestioneu la professionalitat del cos de ME") i **Forn** distingí la seva activitat tècnica de la política al Consell de Policia del 14-IX. Mai no van sofrir cap ingerència política per part del conseller ni l'haguessin permesa perquè l'haurien denunciat. Des del 27-IX van conèixer el "dispositiu conjunt" entre ME, CPN, i el 29-IX van tenir reunions amb els 220 comandaments per complir les ordres de Fiscalia i CSJC. (**Pérez de los Cobos**, que hauria validat aquest "dispositiu conjunt", tornava a quedar ben malament). Sabien, doncs, sense deixar d'atendre les 55 comissaries, com havien d'actuar l'1-0 sense alterar la seguretat ciutadana (mediació, acta, acompanyar els resistents passius i, sols en casos de resistents actius, actuar amb força "de manera quirúrgica" o demanar ajut als ARROs o a les forces d'ordre del CPN o GC). El CPN i la GC van ser convidats als Cecors (Centres de coordinació), però ho van refusar: preferiren anar a centres provincials. Ells s'incorporà a la feina a les 5 del matí. No va intervenir en el comunicat sindical del dia 1-0, en què lamentava el nombre de ferits, però creia que més aviat es tractava de qüestionar la descoordinació de la jornada. Van viure "amb sorpresa" que el mecanisme de coordinació no funcionés. El desplegament de binomis als 2.300 centres de votació els suposà un sobreesforç com mai. Es van haver de llogar vehicles i posar-se plastrons damunt vestits de paisà per manca d'uniformes. Van suprimir dies de vacances i permisos. El fiscal **Moreno** es veu que no en tenia prou que li digués que els ME "com a policia judicial obeeixen jutges i fiscals" i demanà, com un desig inconscient, si el SICME no va fer un manifest contra el govern per convocar el Referèndum. Òbviament li respongué que no.

□Seguí la declaració de **Sergi Pla**, TIP 3638, comissari en cap de la regió policíaca central dels ME (i inspector en cap de la Policia espanyola), que corroborà les coses. Per a ell "la

interlocutòria judicial ja especificava que els cossos treballaríem en un sol dispositiu conjunt". (De nou, **de los Cobos** en qüestió!"). Com sempre, l'ús de la força havia de ser, si s'emprava en darrer terme, "proporcional, congruent i oportuna". Per a la regió central l'1-0 suposà un gran esforç: "Sense l'ajuda externa d'altres agents que no eren de seguretat ciutadana no podíem cobrir totes les escoles". Els ARRO van intervenir en 5 col·legis i van assolir el tancament de 15; en cinc o sis dies van redactar mil actes. "Per a nosaltres, va suposar un esforç molt gran". L'1-0 van haver d'actuar també contra grups d'extrema dreta. Quant a les concentracions violentes a les casernes de Manresa, Berga, Vic, etc., van resultar una pura guatlla com "l'artefacte incendiari" que era una bossa amb un xandall militar. Arribà a dir que amb el tinent de la GC de Manresa sempre s'havien entès bé. Els testimonis d'agents dels CFSE quedaven en entredit.

□Tot seguit, es posaren en contacte les declaracions d'**Irineu Alvarado**, present a Dosrius (Maresme) i votant en el col·legi electoral a les cotxeres de Canyamars durant l'1-0, amb el mossò que havia actuat allí, TIP **9.823**. **Alvarado** explicà que en arribar la GC "ens vam posar davant de la porta d'entrada. No ens van avisar abans d'actuar. Nosaltres ens vam quedar drets amb les mans alçades", explicà. Els agents van actuar amb gran violència i el van tirar a terra: li van trencar la cua i li van esparracar i mig treure els pantalons; l'arribaren a emmanillar i tot. Admeté que els cridaven que eren uns animals, que votarien i que no passarien, però no que se'ls amenacés de mort. El TIP **9.823** formava part de la unitat d'investigació. Va participar en l'operatiu policíac de l'1-0 al Casal de les Cotxeres de Dosrius (Maresme). Van parlar amb algunes persones concentrades al centre, que els van dir que no els deixarien passar amb actitud pacífica. Van comunicar amb els superiors la negativa de la gent d'abandonar el centre. "Les ordres foren que si les persones tenien una actitud pacífica, nosaltres no havíem d'actuar." Quan va

arribar la Guàrdia Civil (ningú no els havia avisat que hi actuarien), l'actitud de la gent era també pacífica i silenciosa fins que van començar les càrregues, colpejant de dalt a baix. No va percebre insults per part dels votants. Quan la Guàrdia Civil va marxar, vam començar a ajudar els ferits.

□Declarà tot seguit, el cap de l'àrea de la BRIMO (Brigada Mòbil d'antiavalots) a Barcelona, l'intendent TIP **5422**, agent que admeté estar investigat per la denúncia d'una persona detinguda durant les protestes pel dia de Constitució espanyola a Girona. Es tractava de **Carles Hernández**, un individu polèmic, que amb una porra extensible i sense casc, va agredir els manifestants que protestaven contra una concentració del partit ultra Vox el passat 6-XII a Girona. (Sortosament ha estat ascendit a sots-cap de la comissaria general d'informació, i rellevat per **X. Amorós**: *promoveatur ut removeatur*). Explicà que va arribar a les cinc de la tarda a la conselleria d'Economia però abans havia estat a la seu de la CUP. Havia rebut l'ordre de muntar un operatiu per treure la comitiva judicial i els agents de la Guàrdia Civil de la conselleria d'Economia, fent una càpsula. No hi va poder accedir a través del cordó muntat pels voluntaris. Desaconsellà carregar contra els concentrats perquè no s'hauria avançat "ni amb el setè de cavalleria". Les ordres que rebia eren confuses, perquè, a cada trucada, les persones que havien de treure augmentaven; "fins i tot em van dir que havíem de treure un gos". El cap de la BRIMO acusà **Jordi Sànchez** de pressionar-lo perquè abandonés el dispositiu. "La seva actitud, inicialment, va ser altiva, prepotent i complicada per a mi, perquè em va exigir que retirés la Brimo". Sembla que li hauria dit que no feien el que s'havia acordat abans, però ell li va respondre que arribaria a la conselleria com fos, perquè aquestes eren les ordres rebudes. "En aquest moment **Sànchez** treu un mòbil i em diu que trucarà al president o al conseller ... Li vaig dir que fes el que hagués de fer, i davant meu, això està gravat, li vaig dir al

company que enregistrés, el senyor **Sánchez** fa una trucada, no sé a qui, però puc repetir les paraules inicials: 'Trapero s'ha begut l'enteniment', que vol dir que ha perdut la xaveta.. No vaig escoltar més, però quan penjà em digué que rebria una trucada que ens obligaria a anar-nos-en. Li vaig respondre: 'Ja pot trucar al papa de Roma, que si no em dóna l'ordre la meva cadena de comandament, jo arribo a la conselleria'". La cara de **Melero** era de pòquer. Anava per les seves, el testimoni, o tot estava previst? Els altres advocats no sabien quina cara posar. Després d'això, com per art de màgia, el trucà un subinspector, li digué que **Jordi Sánchez** volia parlar amb ell i la seva actitud havia canviat completament. "La prepotència i l'altivesa que jo havia vist al principi van transformar-se en una persona correcta, molt més conciliadora, fins al punt que li vaig demanar el telèfon mòbil. Jo no el coneixia de res i li vaig demanar el telèfon, vaig anotar-lo i posteriorment el vaig fer servir." (Les acusacions havien construït contra **Jordi Sánchez** el fet d'atribuir-se un paper que no li corresponia aquell dia: però, **Hernández**, declarà com si ho tingués tot sota control, **Sánchez** inclòs. Aquest intendent dels Mossos declarà que a partir d'aquell moment **Sánchez** li va oferir ajuda i coordinació. Quan va accedir fins al cordó va comprovar un rebuig molt gran per part de la gent que estava concentrada allà. Començaren a escridassar-los i, vist que la pressió dels concentrats vencé el cordó, i quan impactà una ampolla a un company, decidí de no arribar a la conselleria. Podien haver utilitzat els escuts, que en aquell moment, era l'eina de defensa que es podia haver autoritzat per utilitzar, perquè les primeres persones sí que realitzaven empentes i cops, però els milers de persones de darrere estaven quietes, amb tal densitat, que no es podien ni moure. Podria haver causat una allau, un mal major del que jo volia evitar. "La decisió de no utilitzar la força va ser meua perquè no era oportú ni proporcional." Perfecte: ell manava no **Sánchez**. El cap de l'àrea de la Brigada Mòbil dels ME, aleshores, explicà que per desallotjar la concentració li demanà a **Jordi Sánchez** que la desconvoqués. Després del recés,

digué que hi va haver una confusió entre la gent, que els va confondre amb GC i **Cuixart** ajudà a desfer la confusió (**Cuixart**, per a ell, es comportà millor, des de l'inici, que no pas **Sánchez**: però era clar que qui portava les relles de la situació era ell i no **Sánchez**: **Melero** podia respirar tranquil). **Sánchez** va atendre la seva petició de desconvocar la concentració, cosa que va ser efectiva i li va agrair, tot que no va sentir cap discurs ni va veure l'escenari fins a les tres de la matinada, quan ja el desmuntaven. I assegurà que va ser ell a permetre que els dos **Jordis** col·laboressin amb el ME sense que els prenguessin les funcions que els pertocaven. (El perill havia passat; millor dit: s'havia tornat contra les acusacions com un bumerang). També explicà la càrrega que van fer de matinada als voltants de la conselleria d'Economia: "Quedaven 2.000 o 3.000 persones, que bevien cervesa. Allò sí que era una festa, i no durant el dia". Assumí tota la responsabilitat de la tàctica aplicada aquell dia. Què més volia la defensa? Si no havia estat una tàctica per presentar un **Sánchez** renuent a l'inici i col·laborador al final com un anyell poc li'n faltava. **Sánchez**, malgrat tot, havia quedat bé; Fiscalia s'ho va prendre tan malament que renuncià a fer cap pregunta al testimoni.

□El següent a declarar fou el sots-cap de l'àrea de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra, amb TIP **10.667**, subordinat directe de l'anterior. Explicà que van comptar amb vuit equips de sis agents cadascun, que van anar fluctuant al llarg del dia. "També ens vam haver de desplaçar a la seu de la CUP". L'agent digué que tenien la demanda de la intendent **Laplana** de permetre l'accés dels detinguts a la conselleria d'Economia. El va sorprendre la quantitat de gent d'una certa edat que era present allí. A diferència del seu cap, admeté que hi havia un passadís fet pels voluntaris per facilitar la seva tasca. No van tenir problemes per accedir a la Conselleria. "Vam entrar dos agents de la BRIMO uniformats sense cap mena de problema a través del cordó de voluntaris". No va mantenir contacte directe amb cap **Jordi**. A migdia van fer una reunió tots els

comandaments policíacs i van tractar com treure els vehicles de la Guàrdia Civil. Es va descartar per la quantitat de gent que hi havia i ho van comunicar. “Va ser quan la Guàrdia Civil ens va confessar que hi havia armes als cotxes”, explicà. “El comportament dels manifestants no era violent, però estaven molt indignats, això sí”. A la tarda potser les coses es van complicar un xic més...

□ **Xavier Trias** ex-batlle de Barcelona rematà les declaracions del matí tot recordant haver estat víctima de falses declaracions. A la tarda del 20-IX-17 va ser present a la seu assetjada policialment per la CUP, sense ordre judicial, cosa lamentable (i **Marchena** li deixà fer valoracions!), on hi havia molta gent jove. Després va ser a la seu d’Economia, on va romandre fins a les deu de la nit –“una concentració pacífica i de reivindicació nacional”– i també valorà, sense oposició de **Marchena**, la notícia que hi havia armes dins els vehicles (“qualsevol que hagi fet la mili sap que això és greu!”). “En aquesta mena de concentracions ningú no fa ximpleries, perquè els dirigents ho tenen molt clar”, adduí. L’exalcalde de Barcelona assegurà que **Jordi Sànchez** i **Jordi Cuixart** van demanar calma en tot moment. I l’acusació, que patia per dins perquè el dibuix que havia anat elaborant s’anava esborrant, o ho tenia tot molt segur, no li van fer ni una pregunta.

□ A la pausa per dinar es va saber que **Puigdemont**, **Ponsatí** i **Comín** podrien presentar-se a les eleccions europees, cosa que no deixava gents bé als membres del tribunal que formaven part de la Junta Electoral Central ni, de retruc, al funcionament de la Justícia.

□ A la tarda començà declarant el mosso amb TIP 5.834, Cap dels serveis especials i de contrainformació d’escortes de ME, que el 20-IX va ser a la seu de la Conselleria tres vegades, al matí, a quarts de sis i al vespre. Segons ell, l’actitud dels concentrats “era reivindicativa i intensa, però pacífica”; la Brimo estava preparada per a facilitar la sortida de la comitiva judicial, però les diligències s’anaven retardant i

no va saber que havien acabat fins a 2/4 d'11 de la nit...

Encara que **Jordi Sànchez** proposés de treure la comitiva judicial amb una mena d'escut humà, tenien instruccions de fer sortir la comitiva judicial amb un cordó d'agents de la Brimo, el qual es muntà i desmuntà a causa dels retards de les diligències. De la resta, res que no sabéssim.

□Declarà tot seguit **Pere Miralles**, graduat i director de seguretat, expert en modulació d'esdeveniments i mobilitzacions, bomber i membre de la comissió de manifestacions a l'ANC. Fou un dels organitzadors del 20-IX. Explicà que l'ANC sempre ha col·laborat amb els ME en matèria de seguretat i que formava els voluntaris (fins i tot amb primers auxilis). Segons ell, el passadís de voluntaris de l'ANC, que li sol·licità **Sànchez** per donar pas a la comitiva judicial, era facilitar la feina de tothom. Anava de Gran Via a Rambla Catalunya, el cordó, i ell l'emprà diverses vegades, amunt i avall. Damunt dels els vehicles de la Guàrdia Civil hi havia periodistes i fotògrafs i, quan se'ls demanà d'encerclar els vehicles dins el cordó (tot i no saber que hi havia armes), van demanar-los que baixessin i costà que els obeïssin. L'ambient era festiu durant tota la jornada, però quan es desconvocà la concentració, la tensió pujà una mica. Es van moure uns 400 voluntaris, amb plastrons que els identificaven, comptant tècnics de so i participants en l'escenari festiu. Així i tot, llevat dels vehicles de la GC, no hi va haver enlloc desperfectes i els bars es van mantenir oberts.

A continuació declarà **Antoni Morral**, diputat de JxCat, secretari general de la Crida Nacional per la República i membre, del 2013 al 2015, de l'ANC, que té per objectiu crear les condicions perquè Catalunya esdevingui un estat independent. Ho va dir així mateix, clar i català i, deixà clar que el full de ruta s'elaborava assembleàriament i democràtic (en un procés que passa de la comissió al secretariat i a les organitzacions territorials, on tothom pot

presentar esmenes fins que no passa a l'assemblea general). Tot és públic i transparent. El president és un soci més que no pot fer res pel seu compte. Mai, ni la policia ni la fiscalia ha posat en quarantena res de la manera d'elaborar i publicar els fulls de ruta. **Jordi Cuixart** quedava del tot exonerat de cap culpa personal. Resultava evident i el tribunal anava mastegant vidres.

□El següent a declarar fou **Jordi Vilarasau**, metge anesthesiòleg, ex-director d'un Hospital de Sant Joan Despí i avui a un hospital de L'Hospitalet, membre del secretariat de l'ANC, amb la responsabilitat de gestionar el funcionament Secretariat (plenaris, taula, actes), que també va deixar ben clar que **Cuixart** no tenia cap poder de decisió personal, ni per vetar ni impulsar res que no passés pel Secretariat. Altrament l'ANC, que no rep cap subvenció pública ni té cap càrrec remunerat, es finança per les quotes dels seus socis i pel *merchandising*. Per postres la defensora assolí que el testimoni declarés que **Cuixart** és un home de pau amb els principis del pacifisme i la no-violència arrelats en el seu tarannà. Més innocència impossible!

□Abans del darrer testimoni **Marchena** declarà un recés. Un recés en què, possiblement, d'altres jutges se li hagin queixat de la seva permissivitat. Mancava un sol testimoni del dia, **Javier Pacheco** secretari general de CC00 a Catalunya, i farà pagar l'enuig del dia a **Marina Roig**, l'advocada defensora de **Cuixart** que l'ha cridat, com hem explicat a l'inici. Ha tallat tres vegades l'interrogatori, quan li ha dement pel Pacte Nacional pel Dret a Decidir, pel Pacte Nacional pel Referèndum i quan li demanava les raons dels seus *tuïts* i de les seves crides a manifestar-se davant d'Afers Exteriors a Via Laietana. **Marchena** l'ha interromput dient que el TS no estava per escoltar manifestos sindicalistes, però, el que no volia, era sentir les raons de les protestes d'aquell 20-IX. Els jutges, pobrets, ja havien hagut d'aguantar prou coses durant la jornada. **Roig** ha protestat de no deixar-li preguntar

de fets que constaven a l'escrit d'acusació, i, malgrat les imposicions de **Marchena** ("a mi no me discuta"), ha estat suficientment llesta com per desviar les qüestions, fer-li parlar de la Taula per la Democràcia i, encara, que distingís el dia 3-X de l'aturada de país i de la vaga, dos fets diferents que coincidiren en la mateixa jornada, com demostra el fet de l'adhesió de dues patronals, PIMEC i CECOT, ves per on...

□Recordem que aquell vespre parlà el rei. No va caldre el papa de Roma entre **Hernández** i **Sánchez** i **Roig** va saber torejar les impertinències de **Marchena**. Si no fos pel que penso per dins, diria que la jornada va resultar força rodona per a les defenses.